

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne – **Slovenskej republiky**, za ktorú koná **Správa štátnych hmotných rezerv Slovenskej republiky**, Pražská č. 29, Bratislava, proti žalovanej **M.**, zastúpenej advokátom Mgr. S. P., so sídlom v B., **o zaplatenie 29 504,09 Eur s prisl.**, vedenej na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 4 C 160/2008, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. mája 2012 sp. zn. 6 Co 11/2012 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 31. mája 2012 sp. zn. 6 Co 11/2012 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Pezinok rozsudkom z 21. januára 2011 č.k. 4 C 160/2008-216 v spojení s opravným uznesením zo 17. októbra 2011 č.k. 4 C 160/2008-252 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyňi 27 149,89 Eur s úrokom z omeškania 14 % ročne zo sumy 3 547,98 Eur od 24. mája 2007 do zaplatenia, zo sumy 3 495,82 Eur od 26. septembra 2006 do zaplatenia, zo sumy 5 411,60 Eur od 7. novembra 2006 do zaplatenia, zo sumy 1 409,78 Eur od 30. novembra 2006 do zaplatenia, zo sumy 229,84 Eur od 5. decembra 2006 do zaplatenia, zo sumy 708,25 Eur od 6. decembra 2006 do zaplatenia, zo sumy 592,53 Eur od 21. decembra 2006 do zaplatenia, zo sumy 64,40 Eur od 22. decembra 2006 do 23. mája 2007, zo sumy 11 461,86 Eur od 26. decembra 2006 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 14,75 % ročne zo sumy 17,38 Eur od 4. januára 2007 do zaplatenia, zo sumy 32,38 Eur od 14. februára 2007 do 23. mája 2007, zo sumy 69,75 Eur od 10. marca 2007 do 23. mája 2007, zo sumy 104,83 Eur od 14. marca 2007 do 23. mája 2007, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu v časti o zaplatenie úrokov z omeškania zamietol s tým, že o náhrade trov konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť na účet okresného súdu súdny poplatok 1 628,50 Eur do troch dní

od právoplatnosti rozsudku. Takto rozhodol, keď mal preukázané, že žalobkyňa a žalovaná uzatvorili na základe objednávok žalovanej kúpne zmluvy, ktorých predmetom bol tovar špecifikovaný v objednávkach, faktúrach vystavených žalobkyňou a dodacích listov. Žalobkyňa dodala žalovanej objednaný tovar, ktorého prevzatie žalovaná potvrdila podpisom na dodacích listoch, avšak kúpnu cenu za dodaný tovar neuhradila. O úrokoch z omeškania rozhodol podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. O povinnosti žalovanej zaplatiť súdny poplatok rozhodol podľa § 4 ods. 2 písm. a/ zák. č. 71/1992 Zb. s tým, že o trovách konania rozhodne podľa § 151 ods. 3 O.s.p. Návrhu žalovanej na spojenie vecí (prejednávanej veci a vzájomného návrhu žalovanej) nevyhovel, nakoľko nebola splnená požiadavka hospodárnosti konania. Vzájomný návrh žalovanej bol uznesením zo 17. augusta 2009 č.k. 4 C 160/2008-186 vylúčený na samostatné konanie a vzájomný návrh bol 17. júna 2010 zapísaný ako nový návrh pod sp. zn. 4 C 184/2010. Súd prvého stupňa považoval za nevhodné opätovne tieto veci spojiť, keď v prejednávanej veci bolo možné rozhodnúť a spojením vecí by sa súdne konanie neúmerne predĺžilo.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalovanej uznesením z 31. mája 2012 sp. zn. 6 Co 11/2012 jej odvolanie odmietol a o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Mal za to, že v prejednávanej veci odvolanie žalovanej neobsahuje zákonom požadované náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), najmä neobsahuje uvedenie toho, v čom žalovaná považuje napadnutý rozsudok alebo postup súdu prvého stupňa vo veci samej za nesprávny. Len samotný poukaz na postup súdu prvého stupňa, ktorý vylúčil vzájomný návrh na samostatné konanie a nevyhovel návrhu žalovanej na opätovné spojenie vecí nemožno považovať za odôvodnenie odvolania, ktoré by bolo v súlade s § 205 ods. 1, 2 O.s.p. I napriek výzve súdu žalovaná odvolanie nedoplnila a predložila súdu prvého stupňa odvolanie, ktorým opätovne vytýkala súdu prvého stupňa jeho procesný postup. Podľa názoru odvolacieho súdu iba samotná skutočnosť, že súd prvého stupňa vzájomný návrh žalovanej vylúčil na samostatné konanie a nevyhovel návrhu žalovanej na opätovné spojenie vecí, nemôže spôsobiť nesprávnosť rozhodnutia vo veci samej, keďže ide o procesný postup súdu, ktorý súdu prvého stupňa umožňoval Občiansky súdny poriadok. Keďže odvolanie nemalo náležitosti v zmysle § 205 ods. 1 a 2 O.s.p. a boli dodržané podmienky podľa § 209 ods. 1 O.s.p., odvolací súd odvolanie žalovanej odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. d/ O.s.p. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná, ktorá žiadala uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie z dôvodu procesnej vady v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., zakladajúcej prípustnosť dovolania. Zdôraznila, že v odvolaní namietala výlučne to, že súd prvého stupňa jej vzájomný návrh vylúčil na samostatné konanie, pričom podľa jej názoru na takýto postup nemal v zmysle § 97 ods. 2 O.s.p. s poukazom na § 112 O.s.p. jediný zákonom stanovený dôvod. Vzájomný návrh uplatnený v konaní v zmysle § 97 O.s.p. je jedným inštitútom Občianskeho súdneho poriadku a fakultatívne spojenie vecí v zmysle § 112 ods. 1 O.s.p. druhým inštitútom. Pri aplikácii inštitútu vzájomného návrhu tieto nároky stoja vždy proti sebe, nakoľko sa jedná o nárok žalobcu uplatnený žalobou proti žalovanému a o nárok žalovaného uplatnený vzájomným návrhom proti žalobcovi, pričom však pri aplikácii inštitútu spojenia vecí tak nemusí byť, keďže súd môže spojiť dva alebo aj viac nárokov žalobcu uplatnených proti žalovanému na súde samostatnými žalobami do jedného konania, ak je to hospodárne. Uviedol, že v prípade, že je vzájomný návrh uplatnený vo forme námietky započítania v zmysle § 98 O.s.p. vždy dochádza k tomu, že tieto žalobné návrhy vzájomne v konečnom dôsledku výrazným spôsobom ingerujú, čo sa prejaví práve v samotnom rozhodnutí súdu tak, že súd dospeje k názoru, že vzájomný návrh žalovaného uplatní proti žalobcovi vo forme námietky započítania splňa podmienky hmotného práva na započítanie a je dôvodný, pôvodná pohľadávka žalobcu vo svojej celkovej výške zanikne a súd ju z toho dôvodu zamietne, pričom žalobca bude navyše zaviazaný zaplatiť žalovanému sumu rovnajúcu sa rozdielu medzi pohľadávkou žalovaného a pohľadávkou žalobcu. Trvala na tom, že vada procesného postupu súdu prvého stupňa ňou vytykaná v odmietnutom odvolaní mala priamo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, keďže vzájomný návrh uplatnený vo forme námietky započítania nebol s poukazom na § 98 O.s.p. premietnutý vo výroku odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Žalobkyňa sa k dovolaniu žalovanej písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená advokátom, skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

V ustanoveniach § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nie je uvedené uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo odmietnuté odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa. Prípustnosť dovolania proti napadnutému uzneseniu preto z § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nevyplýva.

Procesnú prípustnosť dovolania by vzhľadom na to zakladala len procesná vada konania v zmysle § 237 O.s.p. Dovolací súd je ex lege povinný skúmať, či v konaní nedošlo k niektorej z väd vymenovaných v tomto ustanovení. V zmysle § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolateľka procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. nenamietala; existencia vád tejto povahy ani nevyšla najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

So zreteľom na obsah dovolania dovolací súd osobitne skúmal, či v konaní nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, je procesne nesprávny postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť realizovať procesné oprávnenia priznané mu v konaní za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv. Takýmto procesným právom účastníka je i to, aby rozhodnutie súdu prvého stupňa, s ktorým nesúhlasí, bolo na základe jeho odvolania preskúmané odvolacím súdom.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná podala proti rozsudku súdu prvého stupňa 14. marca 2011 odvolanie. V súlade s § 205 ods. 1 O.s.p. uviedla, proti ktorému rozhodnutiu smeruje (rozsudok Okresného súdu Pezinok z 21. januára 2011 č.k. 4 C 160/2008-216), napadla ho v celom rozsahu a rozviedla, v čom považovala postup súdu za nesprávny, zároveň žiadala rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Odvolanie zdôvodnila vadou uvedenou v § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. t.j., že postupom súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom a § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p., keď podľa jej názoru súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Z obsahu spisu je nepochybné, že odvolateľka dôvody svojho odvolania podrobne rozviedla. S odkazom na § 79 ods. 1 O.s.p. a § 98 O.s.p. poukázala na svoje právo ako žalovanej v spore (začatého na základe žaloby

žalobkyne) uplatniť vzájomným návrhom svoj nárok voči žalobkyni so zámerom, aby bol prejednaný a aby o ňom bolo rozhodnuté v rovnakom konaní, so zdôraznením, že takéto prejednanie vzájomného návrhu má priamy vplyv na samotné rozhodnutie vo veci. Nakoľko tak súd prvého stupňa nepostupoval, namietala vecnú správnosť ňou napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Vzhľadom na uvedené, nemožno súhlasiť so záverom odvolacieho súdu o chýbajúcich náležitostiach odvolania žalovanej (§ 205 ods. 1 a 2 O.s.p.). Odvolanie môže odvolací súd odmietnuť (§ 218 ods. 1 písm. d/ O.s.p.) len ak odvolací súd nemôže pre nedostatok týchto náležitostí postupovať v opravnom konaní tak, ako mu to ukladá zákon, t.j. prejednať ho a rozhodnúť o ňom. V prejednávanej veci však (ako bolo popísané vyššie), odvolanie žalovanej spĺňa zákonom požadované náležitosti odvolania (§ 205 ods. 1 a 2 O.s.p.) a preto ak odvolací súd odmietol odvolanie žalovanej podľa § 218 ods. 1 písm. d/ O.s.p., i keď procesné predpoklady pre tento postup neboli dané, je námietka dovolateľky o existencii procesnej vady konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. opodstatnená.

Výskyt niektorej z vád uvedených v § 237 O.s.p. je dôvodom, pre ktorý dovolací súd musí napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť (§ 243b ods. 1 O.s.p.). Vzhľadom na to Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil (§ 243b ods. 1 O.s.p.) a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí rozhodne súd aj o trovách dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. augusta 2013

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová

